

T.E.

País Valencià

CCOO
federació d'ensenyament

S U P L E M E N T

NÚM. 315 - SETEMBRE 2010

www.pv.ccoo.es/ensenyament

vaga general

29-S

INFORME: USOS LINGÜÍSTICS A LES
UNIVERSITATS PÚBLIQUES VALENCIANES

29-S: VAGA GENERAL

ENTREVISTA

**RAMÓN
GÓRRIZ
VITALLA**

Sumari

NÚMERO 315 - SETEMBRE DE 2010

EDITORIAL

L'Administració educativa valenciana, líder en ineficàcia i en retallada de drets

Miguel Ángel Vera 3

POLÍTICA LINGÜÍSTICA

La viabilitat d'un pla d'igualtat de les dues llengües oficials a les universitats valencianes està unida a l'evolució de la situació sociolingüística general

Artur Aparici Castillo 4

La Conselleria atempta contra la Llei d'ús i ensenyament en les instruccions d'inici de curs 2010-2011

Ferran Vicent Garcia 7

ENTREVISTA

Entrevista amb Ramón Górriz Vitalla

Laura Auñón 8

COL·LABORACIÓ

Afirmació i resistència

Pau Díaz 11

ENSENYAMENT PRIVAT

Nous reptes en el curs 2010/11

Lluís Márquez 12

PAU I SOLIDARITAT

Pau i Solidaritat PV finalitza la II edició del projecte

«INTERACTUEM A L'ESCOLA» i prepara nova edició ... 13

JOVES CCOO PV

«Ni un pas enrere»

Redacció 15

vaga general
29S

vaga general
29S

llocs on pots trobar-nos

COMARCA	TEL.	CORREU ELECTRÒNIC
COMARQUES DEL NORD	96 426 01 52	ensecastello@pv.ccoo.es
CAMP DE MORVEDRE - ALT PALÀNCIA	96 267 47 21	uc1515@pv.ccoo.es
EL CAMP DE TÚRIA	96 278 34 68	ensenyament@pv.ccoo.es
L'HORTA	96 388 21 55	ensenyament@pv.ccoo.es
LA HOYA DE BUÑOL	96 250 03 94	uc1519@pv.ccoo.es
PLANA DE UTIEL - REQUENA	96 230 25 69	uc1519@pv.ccoo.es
LA COSTERA - C. NAVARRÉS	96 228 01 45	uc1517@pv.ccoo.es
LA VALL D'ALBAIDA	96 291 45 04	uc1525@pv.ccoo.es
L'ALCOIÀ - COMTAT	96 554 39 66	uc1502@pv.ccoo.es
LA SAFOR	96 295 41 36	uc1523@pv.ccoo.es
LA RIBERA	96 241 77 95	alzira-ensenyament@pv.ccoo.es
ALACANTÍ	96 598 25 84	epublica-alacanti@pv.ccoo.es
		eprivada-alacanti@pv.ccoo.es
LA MARINA	96 578 01 72	denia@pv.ccoo.es
	96 585 70 07	uc1506@pv.ccoo.es
ALT VINALOPÓ	96 580 09 70	uc1507@pv.ccoo.es
MITJÀ I VALLS DEL VINALOPÓ	96 538 79 47	uc1507@pv.ccoo.es
BAIX VINALOPÓ	96 667 53 00	enselx@pv.ccoo.es
VEGA BAIXA	96 674 00 65	enseorihuela@pv.ccoo.es
	96 571 14 56	ensetorrevieja@pv.ccoo.es
UNIVERSITAT		
VALÈNCIA - ESTUDI GENERAL	96 398 30 17	ccoo@uv.es
POLITÈCNICA DE VALÈNCIA	96 387 70 40	ccoo@upv.es
ALACANT	96 590 34 86	ccoo@ua.es
JAUME I DE CASTELLÓ	96 472 88 13	ccoo@nuvol.uji.es
MIGUEL HERNÁNDEZ, ELX	96 665 85 94	ccoo@umh.es

T.E.

CCOO
federació d'ensenyament

PAÍS
VALENCIÀ

La Revista T.E. del País Valencia se edita també en castellano. Esta edición la podéis consultar en nuestra página web: www.pv.ccoo.es/ensenyament. La encontraréis en el apartado: Publicacions / Federació d'Ensenyament CCOO-PV / TE, disponible desde el número 258 correspondiente al mes de diciembre de 2004

Coordina:

Ferran Garcia

Consell de Redacció:

Miguel Ángel Vera, Inma Sánchez, Ramón Martínez, Pepa Ramis, Alfonso Rodríguez, José Manuel Mora, Pilar Paniagua, Paco Sellés, Neus Carrasco, Fernando Casanova, Patricia Serrano, Ferran Garcia, Maribel Belda, Lluís Márquez, Mari Ángeles Gea, Alberto Parra, Lourdes Peñalver, Luis G. Trapiello, Xelo Valls, Alejandro Lorente, Mada Macià, Ana Belén Peirats, María Amat

Coordina l'edició en castellà:

Roberto Romero

Col·labora: Dolors Monferrer

Col·laboració gràfica: Ximo Antón

Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO PV:

Purín Morant - Lluís Armero

Edita:

Federació d'Ensenyament de CCOO PV
www.pv.ccoo.es/ensenyament

Imprès en paper reciclat

DIPÒSIT LEGAL: M. 4406-1992
ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E. del País Valencià, juntament amb l'Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO-PV, són responsables de les traduccions dels articles.

La Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià no s'identifica necessàriament amb les opinions exposades en els articles signats.

L'Administració educativa valenciana, líder en ineficàcia i en retallada de drets

Miguel Àngel Vera
Secretari General
FE CCOO PV

LA INEFICÀCIA EN POLÍTICA EDUCATIVA té un paradigma: l'Administració educativa valenciana. Ara es compleix un any des de la **sentència del TSJCV sobre educació per a la ciutadania**, sentència que ha comportat la major garrotada judicial contra l'Administració educativa actual; no hem d'oblidar que aquesta assignatura va ser, en mans del PP valencià, l'instrument d'oposició a la política educativa del Govern de l'Estat. El Tribunal Superior no va salvar ni un sol article de la norma i l'ha considerada clara i planament il·legal. Aquesta sentència provenia de dues suspensions cautelars, una de juliol de 2008 i una altra posterior del mateix any. Però molt alta ha de ser l'estima del conseller per les seues ocurrences i molt baixa la que li mereix la comunitat educativa perquè **en la mateixa línia ha modificat el Consell Escolar València per aconseguir majoria controlada** i acabar així amb un fòrum de debat i participació democràtica. Per això, va elaborar l'única llei del seu llarg mandat (la Llei d'educació està en un calaix esperant temps millors); aprovada a més amb nocturnitat i traïdoria en ser aprovada en lectura única i sense possibilitat de presentar esmenes per part de l'oposició. Així ha eixit, una barroeria.

D'altra banda, no sabem si la ineficàcia, la incapacitat o el pur autoritarisme són la causa del pasotisme de l'administració actual amb els representants de treballadores i treballadors. **Si comencem amb l'ensenyament privat, a tall d'exemple:** fins i tot la comunicació del descompte que s'aplicaria com a conseqüència de la tisorada Zapatero/Camps vam rebre en CCOO PV a través d'un fax. Però van més enllà: **estan suprimint i acomiadant personal** sense comptar amb nosaltres. La situació de majoria aixafadora entre FSIE i USO ha resultat ser antisindical i antidefensa dels treballadors.

En la Universitat no hi ha hagut cap negociació col·lectiva en tot el curs passat. He de destacar el discurs al juliol passat de Vicent Climent, el nou rector de la UJI, on va exigir en la seua presa de possessió tres coses: la necessitat del tancament del Pla plurianual de finançament de les universitats públiques valencianes, la necessitat de finançament per implantar en el curs que ve els estudis de ciències de la salut (medicina i infermeria), i **la defensa de la unitat de la llengua atacada com sempre per la Generalitat** en la seua denúncia als estatuts de la UJI. En els ensenyaments universitaris també, la no existència de cap marc de negociació col·lectiva ha sigut una vergonya, han passat clarament dels treballadors.

Amb tot, l'Administració valenciana no només dona lliçons d'ineficàcia, sinó també de retallades i per això en educació han sigut dràstics, **no hi ha hagut IES no afectat, ni programa de compensació educativa (prop de 400) sense retallades, ni cicle formatiu a l'expectativa d'un possible desdoblament.** Ni els senyals d'identitat

se salven: les retallades i el model de gestió autoritària afecten de ple *la llengua dels valencians* i l'íclit conseller anuncia que les línies d'ensenyament en valencià no són viables econòmicament. Des de la FE CCOO PV li recordem al Consell de Francisco Camps que **des de l'any 82 el nostre País s'autodefineix com a bilingüe i el nostre sistema educatiu parteix d'aqueixa realitat.** Per tant, no és car ni barat el nostre sistema, és el que correspon al consens assolit.

Aquesta gosadia en les retallades sembla venir del fet que l'Administració es va embravir amb el fracàs de la vaga del 8 de juny. Potser malament plantejada i explicada per nosaltres, no hem d'eludir la nostra responsabilitat. Però **el 29S el tenim ací i és el moment de donar el pas avant**, no podem continuar mirant a un costat i a un altre, ens estan cridant a nosaltres. Recordem els vells lemes: solidaritat, igualtat, fraternitat, justícia social i drets de ciutadania. Avui això està en dubte, i hem de participar. **29 de setembre: vaga general.**

En la línia d'eliminar al màxim el poder dels sindicats està la *venjança* del conseller i el seu no reconeixement a l'acord assolit l'any 2004 per adequar el nombre de permanents sindicals a la dimensió del sistema educatiu. L'anterior acord era de 1991, en un moment que es tenia un terme mitjà de 23.000 docents aproximadament en l'ensenyament públic (avui en som més de 53.000), i estaven per desenvolupar totes les lleis orgàniques. La seua mania de comparar el nombre de permanents sindicals amb el d'inspectors ha de respondre que encara no sap que la inspecció educativa és un cos tècnic que ha de vetllar per l'aplicació i el compliment de les lleis educatives, mentre que **els sindicats defensen, en el marc dels acords aconseguits en la negociació col·lectiva i en la pràctica democràtica, els drets dels treballadors de l'ensenyament, les seues condicions laborals i el seu lloc de treball.**

Finalment, des d'ací volem fer un sentit i emocionat elogi del treball dels 8 companys i companyes que deixen la seua tasca sindical i reprenen la docent com a conseqüència de l'incompliment del conseller Font de Mora. Nosaltres defensarem els nostres drets fins al final i per tant anirem als tribunals en defensa d'allò que creiem que és just i sobretot legal; però vull fer un elogi de la nostra companya Xus, i de la nostra companya Mercedes que tants anys han dedicat al sindicat, una duent molts anys la responsabilitat de la Secretaria de Comunicació i que ha decidit, davant l'actual situació, tornar a la seua escola. L'altra per una greu malaltia que li obliga a deixar-nos, un llarg treball que va començar en l'any 1991. **Gràcies a tots els companys i les companyes que tornen a la seua activitat docent.**

mavera@pv.ccoo.es

Artur Aparici
Castillo
Professor Universitat
Jaume I

La viabilitat d'un pla d'igualtat de les dues llengües oficials a les universitats valencianes està unida a l'evolució de la situació sociolingüística general

PRESENTEM ACÍ, en la revista TE, l'estudi corresponsent a l'àmbit de la sociologia de les llengües, realitzat per un equip investigador constituït per quatre professors universitaris pertanyents al Departament de Filosofia i Sociologia de la Universitat Jaume I i al Departament de Sociologia i Antropologia Social de la Universitat de València i que respon al requeriment dels equips de govern de les cinc universitats constituents del sistema universitari públic valencià amb l'objectiu de **donar suport a les accions que tendeixen a normalitzar l'ús del valencià a la universitat**, en cadascun dels seus estaments: el professorat, l'estudiantat i el personal d'administració i serveis. Amb la informació produïda, les universitats pretenen fonamentar de manera rigorosa

les seues polítiques encaminades a reblanir i superar els entrebancs que a hores d'ara limiten el personal universitari i l'estudiantat en allò que hauria de ser l'ús normal de la llengua pròpia.

En aquesta publicació oferim les conclusions de l'estudi i us informem que la resta de l'estudi, amb els resultats, els detalls tècnics i l'anàlisi del punt de partida per part dels autors, està disponible en la nostra web: www.pv.ccoo.es/ensenyament a l'apartat de política lingüística.

CONCLUSIONS DE L'INFORME SOBRE ELS USOS LINGÜÍSTICS A LES UNIVERSITATS PÚBLIQUES VALENCIANES 2010

S'ha posat de manifest, reiteradament, que la població que procedeix de la zona d'Alcoi-Gandia-Dénia, de la zona de València i de la zona de Castelló, així com la procedent de Catalunya i les Illes Balears, presenten competències lingüístiques i àmbits d'ús en valencià –així com actituds favorables a la promoció del valencià–, significativament per damunt de la mitjana. Consegüentment, **l'estructura de la població de cada universitat, quant al seu origen territorial, condiciona l'estat actual respecte del valencià, però també i molt significativament, el disseny, la intensitat, i l'extensió de les polítiques lingüístiques aplicades**. I també condiciona la convicció de la necessitat i la importància de la implementació rigorosa d'aquestes polítiques per part dels diversos equips de direcció que han governat cada universitat durant aquests cinc lustres.

Tanmateix, en relació amb el conjunt del SUPV, **els resultats ratllen per dalt de la mitjana de la**

població valenciana en bona part dels indicadors analitzats i, especialment, en aquells que mesuren les competències lingüístiques del personal i de l'estudiantat universitari, com també en alguns dels que avaluen l'àmbit d'ús.

No obstant això, les dades ens mostren amb una contundència absoluta que: **ni l'estudiantat valencianoparlant té garantit a hores d'ara el seu dret a rebre una docència universitària en valencià, ni el professorat disposat a impartir-la gaudeix de les condicions necessàries per fer-ho amb normalitat** i amb un grau d'esforç equivalent al d'aquells que la imparteixen en castellà.

En termes generals, les dues universitats que fins ara han obtingut millors resultats, a una distància significativa de la resta, són la Universitat de València-Estudi General i la Universitat Jaume I. Amb resultats semblants si exceptuem l'ús del valencià en l'Administració universitària. En aquest àmbit, **la política de foment del valencià de la Universitat Jaume I, que inclou el compliment del requisit lingüístic per accedir a la plantilla del personal d'administració i serveis, ha donat uns resultats considerablement millors** que les altres regulacions vigents a la resta d'universitats del SUPV, més ambigües i tímides.

Quant al foment de la docència en valencià, **les polítiques lingüístiques universitàries actualment vigents, més que en la reglamentació i la planificació institucional, es basen en la gestió i en l'impuls de la voluntat personal del professorat** per tal d'articular a partir d'aquesta una oferta docent en valencià. Aquesta gestió de voluntats personals té, lògicament, una oferta d'abast limitat i escàs, que es reparteix per universitats, titulacions i departaments de manera summament desigual.

Si es vol avançar més en l'equiparació de les dues llengües, **les universitats hauran de reglamentar la carrera docent i planificar la creació d'una plantilla de professorat perfilada en valencià** molt més nombrosa que l'actual i més homogeniament distribuïda. Si no ho fan així, el paisatge que ens mostra aquest estudi deixa veure clarament com l'horitzó màxim al qual es pot arribar amb les polítiques actuals, quant a docència en valencià, es troba ben pròxim.

Si ho comparem amb els resultats dels 25 anys

anterior, **fixar-se ja com a objectiu l'assoliment d'un SUPV bilingüe en el termini dels propers 25 anys** pot semblar impossible, però és un objectiu ben concret que tradueix amb claredat la pretensió d'equiparar les dues llengües oficials i de traure el valencià de la subordinació i la minorització en la docència universitària. D'altra banda, la consecució d'una universitat bilingüe constitueix una conseqüència lògica necessària, si es manté la pretensió d'assegurar a les persones valencianoparlants l'acompliment del seu dret lingüístic, actualment impossibilitat per la persistència d'un col·lectiu monolingüe castellà resistent (i en ocasions intolerant) a l'ús normal del valencià. **L'actual bilingüisme asimètric és una de les causes més importants perquè no s'avance en la normalització del valencià**, en produir sistemàticament majories *intensives* del castellà i subordinacions i ocultacions del valencià. La condició bilingüe de les persones valencianoparlants –condició unilateral– fa que un sol alumne o alumna castellanoparlant monolingüe –en tant que usa la llengua dominant– siga majoritari –en el sentit *intensiu* del terme– en una classe on predomina a bastament l'estudiantat que parla valencià. Per això **és fa necessària una reglamentació institucional de suport a la llengua subordinada, que a més a més és la llengua pròpia**.

La resistència a aprendre el valencià o la intolerància al fet que les persones valencianoparlants s'expressen en la seua llengua, s'amaga sovint darrere l'argument del caràcter impositiu del valencià. Discurs des del qual aquestes actituds miren de bloquejar qualsevol regulació normalitzadora. Per això, qualsevol

política lingüística normalitzadora del valencià, en tant que llengua actualment minoritzada, **necessita formular-se en termes de política d'igualtat perquè pugui ser efectiva.**

El pla de política lingüística de cada universitat, entés com el pla d'igualtat de les dues llengües, haurà de preveure l'increment anual d'assignatures i de places docents lingüísticament perfilades per tal d'acabar assolint el 50% de la docència impartida en valencià l'any 2035. Cal fer notar que no parlem de duplicar la docència fent dues línies íntegres, una en valencià i l'altra en castellà, sinó, tot el contrari, apuntem a **una distribució docent en què el valencià estiga aleatòriament distribuït en la meitat de les assignatures, que l'alumnat haurà de cursar sense reparar en quina llengua s'imparteixen.** És a dir, una universitat on el 50% de la docència es faça en valencià, distribuïda harmoniosament i equitativa per totes les àrees de coneixement de totes les titulacions i postgraus, tant en les assignatures obligatòries com en les optatives.

Atesos els baixos nivells d'oferta actual, aconseguir aquest objectiu en 25 anys comporta, d'una banda, fixar o bloquejar des del primer moment el perfil de les assignatures impartides actualment en la llengua pròpia i, d'altra, **perfilar en valencià durant els primers anys una quantitat superior al 75% de les places de nova creació a més de reglamentar-ne la inclusió com a requisit en la carrera docent del PDI del SUPV.**

L'avanç progressiu de la docència en valencià, que l'alumnat haurà de cursar necessàriament, provocarà com a conseqüència l'increment de la bilingüïtzació de l'alumnat, o si és vol la reducció de l'alumnat monolingüe castellà. A més a més la progressió del pla té l'avantatge que tot l'estudiantat acabarà la seua formació universitària amb un alt domini del valencià i del castellà, per la qual cosa **tot l'alumnat podrà disposar d'un nivell C1 de valencià en acabar els estudis** i si, a més a més, es planifica convenientment i simultàniament l'ensenyament en anglés, un B2 en llengua estrangera.

Els estudiants i les estudiants que acollirà el SUPV provinents d'indrets no valencianoparlants hauran de ser informats que la seua incorporació al sistema universitari valencià comporta el valor afegit de formar-se també en llengua catalana i de l'existència de serveis lingüístics especialitzats que atendran les seues dificultats en cadascuna de les dues llengües oficials i posaran a la seua disposició programes d'acolliment lingüístic expressament dissenyats per a l'estudiantat nouvingut.

Pel que fa a la investigació i més concretament a les publicacions científiques, les universitats valencianes, de comú acord amb la resta d'universitats del sistema lingüístic català, caldria que enllestiren, amb urgència, un pla estratègic suficientment dotat finançament, per tal que la investigació i publicació en català obtinga el reconeixement curricular pertinent, així com la projecció internacional requerida en totes les branques del coneixement. Amb la qual cosa, el grau d'adhesió lingüística al valencià exigit per mantenir el seu ús habitual en la investigació deixarà de ser tan elevat com ho és actualment i es posarà a l'abast d'un major nombre de PDI.

Cal dir, per últim, que **la viabilitat i el bon fi d'un pla d'igualtat de les dues llengües oficials d'aplicació a les universitats del SUPV està fortament condicionat per l'evolució de la situació sociolingüística general** i que, si es vol assegurar la seua eficàcia, hauria d'anar acompanyat, o produir-se en el marc, d'un pla anàleg d'abast general per a tot el País Valencià o, si més no, per a l'Administració i totes les institucions públiques valencianes i també hauria d'acompanyar-se d'un pla per aconseguir la presència de la llengua catalana dins la UE.

La Conselleria atempta contra la Llei d'ús i ensenyament en les instruccions d'inici de curs 2010-2011

Ferran Vicent Garcia
Secretari de Comunicació
i Política Lingüística

LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ va publicar al principi del mes de juliol (DOCV núm. 6307 del 9.07.2010) les **instruccions d'inici de curs de primària i de secundària**. Cal dir però, que aquestes són, en la pràctica, no solament unes instruccions d'inici de curs sinó un **intent d'establir un model educatiu al marge de les lleis bàsiques** que l'organitzen (en el nostre cas: la Llei d'ús i ensenyament, l'Ordre del 92 d'organització de centres docents i el Decret del 97 sobre el reglament orgànic i funcional).

Pel que fa a l'ensenyament en valencià, **aquestes instruccions atempten directament contra la Llei d'ús i ensenyament** en establir que les "poblacions de predomini lingüístic castellà que vulguen incorporar-se a un programa d'educació bilingüe, hauran de partir de la voluntat prèviament manifestada pels pares, mares o tutors legals i de les possibilitats organitzatives dels centres". Des de la FE CCOO PV valorem que aquest text és clarament contrari a la normativa autonòmica (Llei d'ús i ensenyament, Decret 79/84 sobre l'aplicació de la LUEV i Ordre d'1 de setembre de 1984 per al desplegament del Decret 79/84) ja que tot l'alumnat del País Valencià ha d'estar escolaritzat en un dels programes bilingües (PEV, PIP, PIL) **per tal de tenir garantit que a la fi de la seua escolarització dominen les dues llengües oficials del País Valencià**. La proposta que les famílies decidisquen que els seus fills i filles siguen analfabets en una de les llengües pròpies, dificultant així la seua integració social i l'adquisició de competències per al seu futur professional és no solament posar l'electoralisme per sobre de la responsabilitat de governar un país, sinó a més **un intent de restar els drets a les famílies que volen que el seu fill o filla estiga escolaritzat en el programa bilingüe** més adient pedagògicament ja que és possible que es vegien sense cap d'aquests si una majoria de pares i mares així ho volen (o és que Conselleria dotarà de recursos els centres perquè atenguen totes les sol·licituds de programa lingüístic de pares i mares?).

Des de CCOO PV fa temps que considerem obsoleta la distinció de zones de predomini lingüístic, atesa l'alta mobilitat

laboral i de domicili de les famílies actualment, i pensem que el criteri predominant hauria de ser discriminar quin hauria de ser el programa més adient des del punt de vista pedagògic per tal que l'alumnat assolisca competències completes en les dues llengües oficials, que aquest criteri es dilucida en el consell escolar de centre i que traslladarem el cas als nostres serveis jurídics per recórrer aquestes instruccions per vulnerar la Llei d'ús i ensenyament.

A banda d'aquest atemptat als drets lingüístics de les valencianes i dels valencians, des de la Federació d'Ensenyament **denunciem el diferent tractament de la línia PEV enfront de les altres dues** en supeditar la seua implantació al fet que les condicions sociolingüístiques ho permeten i en canvi, les altres estan supeditades a la voluntat de les famílies. De nou el criteri hauria de ser, necessàriament, el pedagògic i el respecte als drets de ciutadania i no les campanyes electoralistes en contra de l'ensenyament en valencià. **Cal afegir-hi que la proposta de l'Administració educativa intenta redefinir què són els programes d'ensenyament bilingüe** (saltant-se de nou els pactes democràtics i les lleis autonòmiques) amb expressions del tipus: "el Programa d'incorporació progressiva, en què la llengua base d'aprenentatge serà el castellà" i aquest concepte és del tot irreal, no hi ha la llengua base com a concepte pedagògic, el que hi ha és la llengua vehicular o la llengua predominant (pel nombre d'assignatures).

Destaquem finalment, que la Conselleria explicita en el seu document que "tot el material escolar de les àrees que empenen el valencià com a llengua vehicular, estarà en valencià". Aquesta afirmació, emprada per la nostra Administració educativa, ens deixa totalment estupefactes ja que es tracta d'una obvietat, **esperem que no vulguen subratllar la seua política secessionista pel que fa al català** i sobretot que la defensa d'allò que és elemental no desvie l'atenció del fet bàsic: **les ciutadanes i els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma tenen dret a aprendre, educar-se i expressar-se en les dues llengües pròpies**.

CURSOS DE VALENCIÀ

L'Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià té prevista la realització de cursos intensius de valencià Mitjà i Elemental preparatoris de les proves de la Junta Qualificadora de novembre. Per a més informació: Cursos a València 963 882 100 ext. 413. Cursos zona Alacant 965 122 299. Correu electrònic general: opuv@pv.ccoo.es. També podeu consultar l'apartat *Cursos de Valencià* de la pàgina web www.pv.ccoo.es

Ramón Górriz Vitalla

«Aquesta reforma laboral no generarà ocupació»

per **Laura Auñón**

Secretaria de Joventut de CCOO PV

RAMÓN GÓRRIZ VITALLA
Secretari d'Acció Sindical de CCOO

Professor d'EGB des de 1974 fins a 1981. Va treballar a *General Motors* des de l'any 1981 al 1993.

Secretari del Comité d'Empresa en *OPEL-GM* i secretari general de la Secció Sindical de CCOO en *GM*, des de l'any 1988 al 1993. Durant els anys 80-90 va ser membre de l'Executiva Regional de CCOO d'Aragó. Des de 1987-1991 va formar part de la Comissió Executiva Confederal.

Des de l'any 1987 fins a l'actualitat és membre de la Comissió Executiva Federal de la Federació Minerometalúrgica de CCOO, i duu les secretaries de Tècnics i Professionals, Automoció i la Secretaria de Política Industrial en els darrers anys. Des de 1995 és membre del Consell Confederal de CCOO. Des de l'any 2000 és membre de la Comissió Executiva Confederal de CCOO.

Per conèixer de primera mà quins han sigut els secrets del diàleg social i continuar donant les raons (que les tenim i en són moltes) per a la vaga i per participar en aquesta, entrevistem Ramón Górriz, secretari d'Acció Sindical de CCOO.

Ramón, com ha sigut el procés del diàleg social?

El procés del diàleg social ha sigut curt, però intens. Cal aclarir que no han sigut 2 anys; l'any passat els empresaris van trencar el diàleg social en el mes de juliol com a conseqüència de plantejar el seu programa màxim i en concret la reducció de 6 punts les cotitzacions socials i enguany, després de l'Acord de la funció pública i l'Acord interconfederal que vam signar els sindicats amb els empresaris el dia 9 de febrer, es va tornar a reprendre el diàleg social tripartit, prop de 120 dies, on en primer lloc no es va tenir en compte la posició dels sindicats (cal dir que el diàleg social podia tenir dues fases: una fase conjuntural que servira per a taponar l'hemorràgia de l'atur i altra fase amb major rigor, amb major repós, però negociant sobre els temes de la regulació laboral.)

Nosaltres pensem que temes com la reducció de jornada, temes com un pla de xoc per als joves o temes com el de les bonificacions es podien haver posat en marxa pel mes de gener o febrer d'enguany, i haver deixat els altres temes amb major dificultat per al final del diàleg social tripartit.

Ni el Govern ni les organitzacions empresarials van voler entrar en dues fases i van plantejar una sola fase i un sol acord global sobre totes les qüestions.

Per què sorgeix la idea que s'ha de fer una reforma laboral? A què atén el Govern o la patronal?

Nosaltres pensem que el Govern ha estat dient durant 6 anys el contrari d'allò que després ha fet. Llavors, des dels sindicats, des de CCOO, sempre hem plantejat que l'eixida a la crisi no passa per una reforma laboral que devalue l'Estatut dels treballadors o devalue l'actual regulació laboral. En el procés d'ascens de l'economia s'hi creava ocupació, tot i que fóra de dolenta qualitat, i existia la mateixa regulació laboral.

Els problemes del mercat laboral en aquest país estan en el teixit productiu, estan en la falta de política industrial, estaven en el patró de creixement i aquestes eren les qüestions centrals que calia resoldre. I per això des de CCOO ja l'any 2009 plantegem la necessitat d'un pacte per l'ocupació que cohesionara la societat i servira per reactivar l'economia. No s'ha fet cas i en aquest sentit de sobte ens hem trobat, per part del Govern, primer amb un pla d'ajustament dictat pels mercats, aqueixos ens que no tenen a veure amb la democràcia, que ha sigut injust, antieconòmic, desequilibrat i que a més ha contaminat i donat exemples d'allò que no cal fer en la negociació col·lectiva.

I després d'aqueix pla d'ajustament ha vingut un decret de reforma laboral on el Govern ha plantejat qüestions que mai han estat en la Mesa de Negociació. A més en el procés de negociació el Govern ha tingut una actitud atenta, d'observador, quan era una part de la Mesa de Negociació. El Govern ha desincentivat amb el Pla d'ajustament la negociació i, d'altra banda, els empresaris en cap moment han deixat de plantejar el seu programa màxim, tot i que quan van veure que en el tema de la situació econòmica i de la situació del dèficit ells no podien plantejar-se la reducció de les cotitzacions socials van centrar totes les seues bateries en el tema de l'abaratiment de l'acomiadament.

Aquesta reforma laboral generarà ocupació?

Aquesta reforma laboral no generarà ocupació; augmentarà la temporalitat, augmentarà la precarietat, segmentarà els treballadors amb contracte ordinari de 45 dies enfront dels de 33, les empreses que acomiaden amb les empreses que no acomiaden i els treballadors que trobaran

ocupació a través de les agències privades amb ànim de lucre amb els serveis públics d'ocupació.

No generarà ocupació aquesta reforma laboral, l'única cosa que fa és afermar més la temporalitat i augmentar els beneficis empresarials.

I, com afectarà la negociació dels convenis col·lectius, sectorials o d'empresa la puntada que li han donat al diàleg social?

Creiem que està afectant. Dos o tres dies més tard del Pla d'ajustament aprovat pel Govern mitjançant decret el president de la patronal eixia plantejant que no calia complir l'Acord interconfederal, que calia reduir els salaris... i açò en el mes de juny significa que hi ha una ralentització de la negociació col·lectiva. Està molt lenta, pel que fa a l'any passat. Però a més, com el decret de la reforma es carrega clarament i obri en canal i afebleix la negociació col·lectiva, doncs açò està tenint efectes greus en la negociació col·lectiva d'enguany.

Ramon, quins són els objectius de les crítiques que reben els sindicats tant en l'àmbit dels empresaris com en l'àmbit mediàtic, com en el polític? Què és allò que persegueixen?

Jo crec que ací podem destriar unes, les dels empresaris, els quals persegueixen augmentar el seu poder discrecional, convertir els sindicats en el centre de treball en figures irrelevantes i altres, les quals ens sotmeten la dreta mediàtica, la dreta conservadora, aqueixa espècie de divisió Brunete que existeix en aquests moments en els diversos mitjans, que allò que cerquen és acabar amb l'autonomia del sindicat, plantejar qüestions que posen en perill la democràcia i, sobretot, tenen un objectiu que és que en aquests moments de crisi econòmica pensen que l'únic baluard que li queda als treballadors i les treballadores de la societat és el sindicalisme confederal i en aquest sentit pretenen afeblir-lo i convertir en figures decoratives els sindicats.

Els mitjans de comunicació sembla que no responen als interessos de tota la ciutadania sinó a alguns en particular.

Cal separar els treballadors i les treballadores d'aquests mitjans d'aquells que són els mitjans, que són grups empresarials i que per tant coincideixen amb els mateixos objectius que tenen els empresaris i es veuen a gust en aquest decret de reforma laboral plantejat pel Govern.

Què destacaries de bo i de dolent de la reforma laboral?

Nosaltres com a CCOO pensem que la reforma laboral no té res bo. Les reformes imposades mai han funcionat, ni en l'any 94 ni el 2002. Però a més planteja una qüestió i és que agreujarà més les condicions dels treballadors i afeblirà la negociació col·lectiva, per tant no pensem que haja no-res positiu que puga afavorir els treballadors i les treballadores en general en aquest decret de la reforma.

Fins i tot les qüestions que podrien ser més favorables resulten insuficients per acabar amb la precarietat dels joves o per reduir la temporalitat.

Hi haurà alguna reforma de pensions? En quin sentit?

Sí, sembla ser que el Govern no ha renunciat a la reforma de les pensions que va anunciar pel mes de febrer quan va plantejar el Pla d'austeritat. Sabem que continuen plantejant l'allargament de la vida laboral, també incrementar el període de còmput i el temps de cotització per tenir dret a pensió i possiblement també s'estiguen plantejant la supressió de les jubilacions parcials.

Per tant per a CCOO la vaga general és un instrument important. És molt important a més que isca bé perquè les vagues sempre rendeixen els treballadors i les treballadores, serveixen per a augmentar la despesa social i en aquest sentit també a més de la reforma laboral, del Pla d'ajustament, de la reforma de les pensions, pensem que els mercats són insaciables i que seguiran venint decrets agressius contra els interessos dels treballadors i les treballadores.

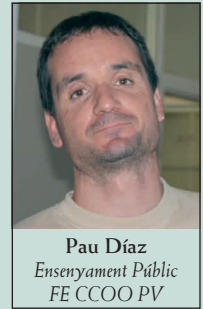
Per tant, l'has avançat, s'ha de participar en la vaga general del dia 29 de setembre.

Sí. Crec que és molt important per als treballadors i les treballadores participar en la vaga general del 29 de setembre i en aquest sentit, crec que és un bon treball el d'arribar a tots els centres de treball, per explicar les nostres propostes i per plantejar a la societat que hi ha altres alternatives progressistes i d'esquerra que no són les que ha aprovat aquest Govern.

Afirmació i resistència

"Si no esteu previnguts davant els mitjans de comunicació, us faran estimar l'opressor i odiar l'oprimit"

Malcom X

Pau Díaz
Ensenyament Públic
FE CCOO PV

RETALLADES SALARIALS, RETALLADES SOCIALS, congelació de les pensions, ofensiva antisindical, abaratiment de l'acomiadament, qüestionament d'allò públic...

Vivim temps en què es posen en marxa mecanismes de repressió adreçats a contenir els pobles, la finalitat dels quals és alterar els seus valors per assolir objectius i projectes mitjançant la dominació.

Martín, C. i Rigués, F. són els autors del llibre **Afirmació i Resistència** (Virus editorial, 1993), prologat per Pérez Esquivel. **Es tracta d'un manual que parteix d'experiències concretes de sindicalistes, camperols i dones d'organitzacions populars** que han patit la repressió, fonamentalment a Llatinoamèrica, explicant i aclarint quins són els mecanismes del terror i com plantar-los cara. Segons el nivell de confrontació social, la repressió social pot prendre forma d'acomiadament, d'assetjament, detenció, etc. No obstant això, el seu objectiu no és tant l'agressió física, com la por, la submissió i l'acceptació de l'ordre establert. Finalment, es remata la feina si l'agredit/ida assumeix "la seua culpa" i reconeix que "en el fons s'ho mereixia."

En aquest sentit, **hi ha un altre element important en els mecanismes de dominació social: la impunitat**. Tant en les dictadures de Llatinoamèrica, com amb les víctimes del franquisme en la península, la impunitat s'expressa mitjançant l'extensió de la idea que ningú podrà canviar el desenvolupament dels esdeveniments marcats pel poder, que ningú demanarà comptes pels seus delictes. Una situació semblant vivim al País Valencià amb la corrupció política, perquè més enllà de la gravetat dels delictes comesos per alts càrrecs de les diverses administracions, el problema està en el fet que es trasllada a la societat el convenciment que és possible que els corruptes queden impunes.

Tanmateix, veig moltes similituds en les dinàmiques que s'estableixen amb el procés que vivim els treballadors els darrers temps. Les mesures concretes són d'agressió directa als treballadors i les treballadores: ERE en el sector privat, rebaixa salarial en el públic, acomiadament fàcil i barat, i finalment persecució de les organitzacions sindicals. L'objectiu fonamental és de fons: que els treballadors tinguem por del poder dels mercats, encaixem els cops i callem, i finalment assumim el discurs dels qui ens retallen drets.

Algú pot plantejar-se equivocadament algunes qüestions: "No m'haurien acomiadat si hagués sigut més servil amb l'empresari", "amb tant atur, encara tinc treball fix, així que millor calle encara que m'abaixen el sou", "Haviem d'haver negociat més intensament", "Els sindicats tenim la culpa per no haver fet això o allò", "No ens haurien abaixat els permanents sindicals si no haguérem fet aquella vaga d'ensenyament?" Totes aquestes formes de raonar estan condicionades per la idea que un poc de culpa tenim pel que està passant i és just que paguem per això. **És a dir, s'assumeix just el rol que s'espera: el del submís.**

Acceptar totes aquestes premisses és assumir en el fons el discurs del poder dels mercats i de la política neoliberal. Com diuen Martín i Rigués en el llibre citat, "assumir com a propi el discurs de qui et reprimeix o t'utilitza per als seus interessos."

Cap excusa hauria de valer perquè admetem amb normalitat que ens abaixen el sou, que abaratisquen l'acomiadament, que es qüestione la negociació col·lectiva i damunt que reprimisquen els representants dels treballadors. **Els empleats i les empleades públics no hem de sentir-nos "culpables" per tenir treball fix**, un fet que recull com a dret formal la Constitució, es garantia d'independència del servei públic, i que, per desgràcia, no es compleix de manera general en la societat actual.

Com enfrontar la situació? Afirmant altra realitat. Tenir ideologia o conviccions ajuda a donar sentit a allò que succeeix, a mantenir la pròpia integritat com a persona (enfront d'un acomiadament o d'una situació d'exploació laboral), o com militant (enfront de la persecució antisindical que patim.) A més ajuda a mantenir una posició activa i solidària amb els altres.

Què podem plantejar? Justícia social i solidaritat des del valor d'allò col·lectiu. Les propostes de CCOO per sortir de la crisi estan plantejades des de criteris de justícia social: reformar el teixit productiu, polítiques fiscals progressives, combat del frau fiscal, recuperació alguns impostos als més rics, etc.

I la clau de la solidaritat és complementària a la de la justícia: solidaritat amb les persones aturades exigint un model productiu que genere riquesa, ocupació i desenvolupament econòmic; i amb les pensionistes amb la defensa d'un sistema públic de pensions i de protecció social.

Al costat d'aquests dos elements, **per a les organitzacions dels treballadors el valor d'allò col·lectiu és bàsic**. De fet, la vaga general del 29S, com les anteriors vagues generals de la nostra història recent, són expressions de força i llibertat col·lectiva enfront d'agressions als nostres drets.

Les respostes col·lectives són pròpies dels moviments socials. L'individualisme és propi del pensament postmodern i neoliberal: per això, entre altres coses, la reforma laboral qüestiona la negociació col·lectiva.

Aquests són alguns dels elements que donen sentit al sindicalisme del segle XXI. Però la batalla és a mitjan i llarg termini, i urgeix preparar-se per a un rearmament ideològic que reprenga la consciència de classe. Hem d'oposar-nos a l'ofensiva ideològica del neoliberalisme que té per objectiu, entre altres, acabar amb els sindicats i per això ha començat per reduir el nombre de permanents sindicals en ensenyament. Simultàniament hem de reivindicar amb orgull les escoles públiques i els treballadors i les treballadores que les fem funcionar dia a dia. I que quede clar que quan Font de Mora deixi de ser conseller d'educació, la Federació d'Ensenyament de CCOO continuarà existint i seguirà realitzant la seua tasca de defensa dels interessos dels treballadors de l'ensenyament sense majors contratemps.

En resum, avui no només cal resistir enfront de les agressions al conjunt de la classe treballadora, sinó també combatre el discurs conservador de fons que li acompanya i qüestiona tot allò públic i als sindicats, mentre afirmem altra eixida de la crisi basada en la justícia social i la solidaritat.

Lluís Márquez
Secretari
d'Ensenyament Privat

ENSENYAMENT PRIVAT

Nous reptes en el curs 2010/11

INICIEM UN NOU CURS 2010/11 que estarà **marcat per les eleccions sindicals** en els diversos sectors de l'ensenyament.

És important tenir consciència de la importància que té l'augment de delegats/ades sindicals per al nostre sindicat, ja que això ens marcarà la representativitat en els diversos sectors de l'ensenyament privat.

Mai ha sigut fàcil el treball sindical en l'ensenyament privat, almenys per a alguns sindicats, els seus delegats i la seua afiliació, per l'estructura de les empreses i el caràcter de les patronals sense oblidar les noves variables que se sumen al panorama sindical: la crisi econòmica, la reforma laboral i la resistència i en ocasions mala fe que l'Administració i les patronals plantegen enfront de la negociació col·lectiva.

Actualment, en l'àmbit autonòmic hem signat el **VI Conveni**

col·lectiu laboral autonòmic de centres i serveis d'atenció a persones amb discapacitats de la Comunitat Valenciana que donarà estabilitat al sector.

Quant a la negociació col·lectiva a escala estatal tenim **oberts i en procés de negociació els convenis següents**: el VI Conveni col·lectiu d'empreses d'ensenyament privat sostingudes totalment o parcial amb fons públics, l'IX Conveni col·lectiu de centres d'ensenyament privat de règim general o ensenyament reglat sense cap nivell concertat o subvencionat, i el VI Conveni col·lectiu d'ensenyament i formació no reglada.

Malgrat tot allò que s'ha dit, **la Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià continua augmentant l'afiliació i el nombre de delegats/ades** i esperem confirmar aquesta tendència, amb el suport de tots/es vosaltres, al final dels processos electorals.

Inscripcions:

Ompliga el formulari en la web de l'Ajuntament de l'Alcúdia:
www.lalcudia.com

El preu de la inscripció és de 20 euros, els quals pot ingressar en el següent compte bancari:
La Caixa: 2100-2392-51-0200043261

Faça constar en l'ingrés el seu nom i el concepte **II congrés d'educació**. No cal que remeta justificant de l'ingrés. El termini d'inscripció finalitza el 20 de setembre. És necessari un ingrés per cada persona inscrita.

Esta activitat serà homologada per la Direcció General de Personal de la Conselleria d'Educació.

El Servei d'Extensió Universitària de la Universitat de València convalidarà el Congrés amb 1 crèdit de lliure elecció als estudiants que prèviament s'hi inscriuen. Més informació en la web del congrés (www.lalcudia.com)

Col·laboren:
Patrocina:

www.lalcudia.com

III Congrés d'Educació de l'Alcúdia

Casa de la Cultura
23, 24 i 25 de setembre de 2010

Pau i Solidaritat PV finalitza la II edició del projecte «INTERACTUEM A L'ESCOLA» i prepara nova edició

DES DE LA FUNDACIÓ PAU I SOLIDARITAT PV de CCOO finalitzem la II edició del projecte «**Interactuem a l'escola**» amb una valoració molt positiva per part del professorat i de l'alumnat participant. En aquest projecte hem tractat continguts referits a la consciència i la reflexió del món en què vivim, així com a la construcció d'un desenvolupament humà, just, solidari i sostenible al món. Per tal d'aconseguir aquest objectiu incidim en dos línies de treball fonamental: la introducció de l'educació per al desenvolupament al nostre entorn com a eina de transformació i de canvi social i el treball en l'enfortiment de les organitzacions sindicals i socials de base a països empobrits.

Dins de la primera tasca s'emmarquen les activitats del projecte **Interactuem a l'Escola** (2a edició) desenvolupades als centres educatius d'infantil, de primària i de secundària de les províncies de Castelló, València i Alacant. Aquestes han sigut:

- **Activitats didàctiques** per entendre la realitat dels xiquets i les xiquetes d'altres parts del món des d'una perspectiva intercultural i solidària a 19 centres. A partir de l'exposició de fotografies **Un altra infància en aquest món**, el conte **Un grapat de llavors** i la Guia didàctica que acompanya aquests materials (dedicats a infantil i primària.)
- **Tallers participatius i interactius** en 16 centres de secundària d'activitats a partir del documental **Correspondències** i l'establiment de correspondència audiovisual i plàstica entre alumnat de secundària del País Valencià sobre la temàtica de reflexió i transformació del món en què vivim.
- Revisió i creació de **noves activitats didàctiques per a l'educació en valors** i per crear reflexió crítica i transformadora del món, incloses en la web **www.interactuem.org** i realitzades amb la col·laboració del **Seminari de Cooperació i Educació per al Desenvolupament de la Fundació Pau i Solidaritat**, format per docents de diverses etapes educatives.
- **Cursos de Formació** en 2 centres educatius, homologats per Conselleria d'Educació.

En el darrer curs i gràcies al treball desenvolupat en la web «**Interactuem a l'Escola**» hem participat en diverses activitats d'incidència social i de sensibilització:

- **Setmana d'Acció Mundial per l'Educació** i activitats de la Campanya Mundial per l'Educació.
- **Trobades d'escoles en valencià.**

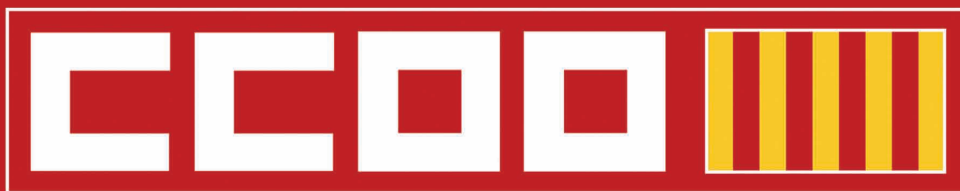
- **Campanya Pobresa Zero.**
- Actes de presentació de la web **www.interactuem.org** a territoris de la nostra comunitat.
- Acte presentació del premi concedit per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament al projecte didàctic de l'IES Berenguer Dalmau amb col·laboració de la Fundació Pau i Solidaritat PV.
- **Actes de sensibilització local**, anomenats «**Pel Món**», realitzats per l'alumnat de secundària amb la col·laboració de la Fundació Pau i Solidaritat PV.
- **Formació dins de mòduls d'educació** per al desenvolupament en diversos màsters de l'Universitat de València i en la Fase I de formació del Projecte d'intercanvi d'experiències educatives de l'ONGD Escoles Solidàries.

Finalitzada la 2a edició estem programant les activitats per al curs 2010/2011, seguint la perspectiva d'anteriors edicions, i introduint novetats com la possibilitat de realitzar intercanvis entre l'alumnat de tercer cicle de primària.

Per a més informació sobre la campanya educativa «**Interactuem a l'escola**» en centres educatius o sobre els cursos de formació per a docents que realitzem juntament amb la Federació d'Ensenyament, podeu posar-vos en contacte amb nosaltres:

Fundació Pau i Solidaritat PV, correu electrònic: **edc-pauisolidaritat@pv.ccoo.es**, telèfon: **963 362 646**.

federació d'ensenyament

V JORNADES DE FORMACIÓ:

INTRODUCCIÓ I GESTIÓ DE LES T.I.C. A L'ENSENYAMENT INFANTIL I PRIMARI

**13 d'octubre, LA WEB 2.0, UN RECURS PER A UNA PRÀCTICA
EDUCATIVA INNOVADORA** per Josep Lluís Ruiz

**27 d'octubre, METODOLOGIA DE TRABAJO CON LAS TIC EN EL
CRA MANCHUELA**, per l'equip CRA Manchuela de Cuenca

10 de novembre, LA LECTURA DEL FUTUR: PANTALLES I EDUCACIÓ
per Josep Gregori i Gonçal López-Pampló

Casa de la Cultura de L'Alcúdia
dimecres de 15 a 17 h.

Més Informació i preinscripció a
www.pv.ccoo.es/ensenyament : formacio

FE CCOO RIBERA -SAFOR:
Salvador Perles, 34 46600 Alzira
alzira.ensenyament@pv.ccoo.es
Tfon.: 96.241.77.95
Fax: 96.240.26.58

Col·laboren:

Redacció

"NI UN PAS ENRERE"

vox populi

setembre 10

secretaria joventut
joves ccoo pv

El futur de la classe treballadora i l'amenaça fantasma

Des de Joves de CCOO PV entenem que aquesta reforma laboral no va a produir una altra cosa que la de perpetuar les situacions de precarietat dels i les joves i fer-les encara més extensives al conjunt de la classe treballadora; ja que estableix mesures que faciliten les causes d'acomiadament i l'abaratén, ja siga el col·lectiu o el improcedent. És un atac inequívoc als nostres drets, al nostre futur com a treballadors i ciutadans.

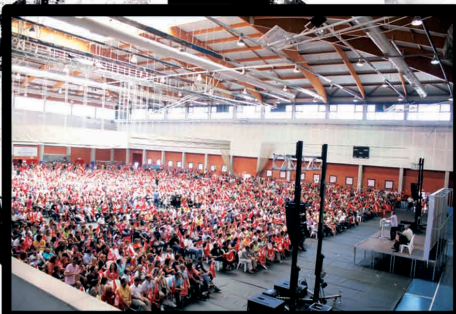
Aquesta refoma laboral no està encaminada a millorar la contractació de les persones joves sinó que estableix reformes en termes de més precarietat, ja que modifica els contractes de formació i pràctiques i dona una ampla durada dels contractes temporals com ara el contracte per obra i servei.

Al contracte per la formació, encara que a partir d'ara generarà prestació per desocupació, amplia de 21 a 24 anys l'edat màxima per poder realitzar aquest contracte, sense garantir el salari mínim interprofesional des del primer any, sinó només des del segon. A més, deixa exempts als empresaris de l'abonament de les cotitzacions socials, que ara recau directament com a despesa de les arques de la Seguretat social, la qual paguem entre totes i tots els ciutadans.

A més, la nova legislació distingeix entre el títol de Grau i el Màster, i en conseqüència permet fer contractes en pràctiques tant per un com per l'altre; és a dir, que pots estar 4 anys amb aquest contracte quan abans, amb la licenciatura només podries tindre un.

Però l'amenaça de la temporalitat no acaba ací. Els contractes per obra i servei que patim molts joves poden tindre una durada màxima de 4 anys, de manera que fins que no s'esgoteix eixe marge no tindrem possibilitats de ser contractats a l'empresa de forma estable.

Aquesta reforma no va a millorar els serveis públics d'ocupació ni els recursos ni el personal destinat a atendre a les persones desocupades, especialment els més joves, de manera que puguem garantir la seua orientació, formació i creació d'itineraris laborals. Pel contrari, donen més possibilitats d'actuació als jaciments de precarietat i temporalitat com son les agències privades de recol·locació i les ETT.

A més, dona pas a un acomiadament més barat i facilita l'arbitrarietat, augmentant les possibles causes. Com si els quasi dos milions més d'aturats i aturades en l'estat espanyol no donaren prou senyals de que ja ací acomiadar és molt fàcil i barat.

Aquestes mesures no son ni més ni menys que una eixida per la via més fàcil, que és la que han establert els mercats i les finances que dominen els estats per damunt de la ciutadania; quant el que se demanava des dels sindicats i des de l'esquerra era una eixida social a aquesta situació que fora més justa i equitativa. Malgrat totes les propostes que s'han fet, açò suposa, de nou, una pèrdua de drets per la classe treballadora, que és, la que amb els seus esforços ha col·laborat per reforçar un estat democràtic i de benestar amb la seua participació i la solidària aportació d'impostos.

És el nostre futur com a treballadors i treballadores el que està en joc. Per tot això, els i les joves del País Valencià hem de participar massivament la Vaga General del 29 de setembre, a més dels actes que es convocaran prèviament per tal de donar una resposta contundent.

El Govern Espanyol, els mercats financers, la patronal i la dreta han de saber que som nosaltres els que volem dirigir el nostre futur cap a una societat més justa, que volem un estat de benestar que mantinga serveis públics de qualitat, que volem treballar en empreses on es puguem exercir els nostres drets, que volem caminar cap a unes estructures econòmiques i socials més democràtiques; i que tot açò, ho farem amb el conjunt de la ciutadania el 29 de setembre de 2010.

jo hi vaig

www.pv.ccoo.es/joves

federació d'ensenyament

**LA FE CCOO PV POSA
FRE ALS DESGAVELLS
DE CONSELLERIA**

**DEFENSEM ELS DRETS
DEL PROFESSORAT**

Afiliat

**EPC:
UNA SENTÈNCIA HISTÒRICA**